

“L’objectiu, a llarg termini, és ser campió”

Diumenge, 30 de maig, el circuit de Montmeló viurà la gran festa de la Fórmula 1. L’espectacle hi és assegurat amb la presència dels grans monstres del volant i amb la doble participació catalana. Pere Martínez de la Rosa buscarà, a casa, el segon punt del Mundial.

“**A**rrivar a competir en la Fórmula 1 ja és un triomf.” Això ho afirma un home acostumat a guanyar. Es tracta de Pere Martínez de la Rosa (Barcelona, 1971) un dels dos pilots catalans –l’altre és Marc Gené– que enguany figura entre els 22 escollits que cada quinze dies posen els seus monoplaques a 330 quilòmetres per hora en la prova reina del motor. A diferència de molts dels seus contrincants, De la Rosa ja sap què és assaborir la victòria damunt l’asfalt. La seva carrera és meteòrica: ha guanyat el campionat d’Espanya de Fórmula Fiat (1989), de Fórmula Ford (1990), campió al Regne Unit i d’Europa de la Fórmula Renault (1992); el 1995 emigrà al Japó per coronar-se rei de la Fórmula 3, i el 1997 ja ho era de la Fórmula 3.000. Un any de pilot provador a l’escuderia britànica Jordan (1998) ja li ha valgut el

passaport cap al seu somni: conduir l’Arrows 14 Repsol a la Fórmula 1 com a pilot oficial. Segurament, el dia del debut a Melbourne recordà la dedicatòria que fa onze anys li va escriure el darrer pilot català de F-1, Lluís Pérez Sala: “Amb el desig que algun dia tu també arribis a la Fórmula 1.” Diumenge, Pere Martínez de la Rosa, el pilot que du una estampa de la Verge de Montserrat a 300 quilòmetres per hora, intentarà assolir el segon punt al circuit del seu país. I també l’experiència necessària per ser algun dia campió del món. Això també ho diu el mateix guanyador...

—*El punt guanyat a la primera cursa, l’ha sotmès a més pressió en les seves actuacions?*

—*Sé que la gent va pensar que guanyar un punt podria ser una tònica habitual, però ja s’ha vist que no ha*

estat així. I en aquest sentit, hem d'estar tots molt tranquils. Jo hi estic més que ningú, perquè he arribat a un equip de l'F-1, que era el meu somni, i perquè puc treballar amb continuïtat, independentment dels punts. L'única pressió personal que tinc és la de continuar fent-ho bé i prou. Només he complert una part de l'objectiu, ara en tinc d'altres. Tinc molt clar que no vull canviar el meu treball pensant en el punt que vaig guanyar a Austràlia. El meu proper objectiu es aconseguir-ne més, tot i que sóc realista i no puc pensar en un pòdium. Això ja seria una proesa.

—*Fins on vol arribar en l'F-1?*

—L'objectiu a llarg termini és ser campió del món. El meu plantejament és: "jo he estat campió de totes les categories en què he participat, i ara estic en la més difícil i competitiva de totes, però si he guanyat en totes les altres, per què no puc guanyar en l'F-1'?"

—*Com porta la rivalitat amb Marc Gené?*

—Sempre hi haurà rivalitat entre els dos, però és una picabaralla sana perquè som dos pilots que si bé correm en l'F-1 tampoc no lluitem colze a colze pel campionat del món. Espero que de cara al futur la competència sigui més forta perquè això voldrà dir que lluitarem pel màxim.

—*Per què surten tants bons pilots de Catalunya i del País Valencià?*

—No ho sé. Crec que som gent molt cremada, tenim molta afició al món del motor, ho portem a la sang.

—*Li va servir de gaire ser pilot de proves a l'escuderia Jordan l'any 1998?*

—Sí, hi vaig aprendre molt. És clar que sempre vols aprendre més i fer més quilòmetres, però el més positiu és que vaig conduir un cotxe molt bo en un equip competitiu i vaig acumular quilòmetres en l'F-1, i això sempre ajuda.

—*Ja s'ha acabat haver de sortir fora dels Països Catalans per aprendre a ser un pilot de F-1?*

—Que hi hagi dos catalans en l'F-1 ha d'ajudar els joves que s'estan formant. Ara trobaran més facilitats perquè es parlarà més de l'F-1, els patrocinadors estaran més al cas... Tot i així, per arribar a l'F-1, els pilots hauran de competir sempre fora durant una temporada per comparar el nivell amb els pilots estrangers.

—*El seu pare era pilot de cotxes de competició i va córrer a Montjuïc, el seu cosí és l'ex-motorista Alberto Puig. El món del motor es porta a la sang?*

—Jo crec que sí. La gent em pregunta com és que em vaig dedicar a això i no a una altra cosa. És una qüestió d'instint, de no saber per què, però veus que t'agrada més una cosa que una altra, com als homes els agraden les dones i no els homes —bé, pràcticament a tots (riu)—. Penso que sí que és una qüestió genètica.

—*Vostè conduïa cotxes teledirigits i corria en karts. Això és un aprenentatge o una anècdota?*

—És més aviat una anècdota, encara que tot el que sigui competició ajuda. Al cap i a la fi és lluitar contra altres pilots amb un cotxe com a protagonista i amb l'objectiu de pilotar-lo tan ràpid com puguis. Jo sempre dic que la millor escola del món del motor és el karting. I t'haig de dir que si vaig ser pilot de cotxes de ràdio control durant anys fou perquè el meu pare no em volia comprar un kart perquè deia que era perillós.

—*Es curiós que el teu pare fos pilot de ral·lis però no obstant això tingués por que tu conduïssis un kart...*

—Probablement és per això, per haver estat pilot de ral·lis. Ell sabia que és una professió amb alts riscos. És el que hagués fet jo amb el meu fill, mirar que es dediqui a una altra professió, a coses més "fiables".

—*Quina importància té el pilot davant un cotxe en l'F-1?*

—És molt difícil posar un percentatge a cada element. En l'equip Arrows hi ha 220 persones treballant només per a dos pilots. I llavors és molt difícil donar un percentatge al pilot perquè també l'hauries de donar a aquestes 220 persones. És com un equip de futbol, quin percentatge li donaries al Ronaldo en un equip? I faria els mateixos gols en un gran equip que en un de modest? En el futbol i en l'F-1, cal tenir un bon equip per fer gols i guanyar curses.

—*Tornarà a formar part de l'equip de futbol d'en Schumacher?*

—M'agradaria perquè m'ho vaig passar molt bé l'altra vegada. Només he jugat un partit —crec que força encertat— i espero continuar. O si no que, almenys, en prengui nota el Van Gaal.

—*Quina opinió tècnica li mereix el Circuit de Catalunya?*

—Des del punt de vista del pilot el traçat és molt atractiu i interessant: alterna revolts lents i ràpids. Més que res és divertit. Quant a la segu-

retat, és un dels millors circuits del món.

—*Ja ha pensat quina bandera traurà si guanya diumenge?*

—En un moment com és una victòria en una prova, en l'últim que penses és si has de mostrar una bandera o una altra. Els esportistes són esportistes, i a mi, encara que respecto les opinions dels altres, aquest és un tema que m'importa molt poc.

—*Li fan gaires bromes els altres conductors quan el reconeixen dins el cotxe per la ciutat?*

—La gent em reconeix molt i a alguns els agrada arrancar abans que jo en un semàfor. Són coses que suposo que jo també faria i de les quals me n'alegro molt perquè vol dir que hi ha afició.

Pere Martínez de la Rosa és un dels dos catalans que corren aquest any en la Fórmula 1. Martínez de la Rosa considera que la rivalitat amb Marc Gené és sana, perquè sap dels dos aspira, de moment, al campionat del món.

"En un moment com és la victòria en una prova, en l'últim que penses és si has de mostrar una bandera o una altra. Els esportistes són esportistes, i a mi, tot i que respecto les opinions dels altres, és un tema que m'importa molt poc."

Jordi Finestres